

DECIZIA NR.
privind soluționarea contestației formulate de **SC SRL**
înregistrată la Administrația Finanțelor Publice
sub nr.

Obiectul contestației îl constituie suma de **lei** reprezentând:

- lei taxă pe valoare adăugată respinsă la rambursare;
- lei taxă pe valoare adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată;
- lei accesorii aferente diferenței de taxă pe valoare adăugată stabilită suplimentar;

Suma de **lei** a fost stabilită de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., având la bază Raportul de inspecție fiscală nr..

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, este legal investit să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, **SC SRL** solicită desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr., invocând următoarele motive:

În urma verificării organelor de inspecție fiscală, prin Raportul de inspecție fiscală nr., au încălcat prevederile art.122 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

De asemenea, prin Raportul de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere asupra întregii sume de lei reprezentând taxă pe valoare adăugată colectată, în sumă de lei, "în condițiile în care constată și se comsemnează TVA cu drept de rambursare în sumă de lei".

Argumentația juridică a contestatorului este:

- art.122, 216, alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice au stabilit în sarcina societății obligații fiscale totale în sumă de lei din care: lei taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare, lei taxa pe valoare adăugată suplimentară și rămasă de plată și lei accesorii aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar.

Verificarea s-a efectuat în baza decontului de taxă pe valoare adăugată cu opțiune de rambursare înregistrat sub nr. și a adresei nr., înregistrate la Administrația Finanțelor Publice.

Societatea a solicitat rambursarea sodului sumei negative a taxei pe valoare adăugată înregistrat la 31.12.2007 în sumă de lei.

Perioada supusă inspecției fiscale este 01.03.2006 – 31.12.2007.

Urmare a verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că taxa pe valoare adăugată colectă, declarată în perioada 01.03.2006 – 30.09.2007, provine din facturarea eronată cu taxa pe valoare adăugată a serviciilor de închiriere imobil, iar suma negativă de TVA solicitată la rambursare, respectiv de lei provine din stornarea în luna decembrie 2007 a sumei de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată colectă eronată, în perioada 01.03.2006 – 31.12.2007 pentru activitatea de închiriere imobil.

Totodată s-a constatat că taxa pe valoare adăugată solicitată la 31.12.2007, respectiv lei, este diferită de suma din „fișa sintetică pe plătitor”, respectiv lei. Această diferență provine din preluarea eronată prin decontul de TVA aferent trim. IV 2007 a soldului de plată din perioada precedentă la nivelul sumei de lei, și nu la nivelul sumei de lei. Astfel, suma solicitată la rambursat este mai mică cu suma de lei, față de suma corectă, ce se regăsește în fișa sintetică pe plătitor.

În perioada 01.03.2006 – 31.12.2007, organele de inspecție fiscală au constatat că deși, societatea a realizat numai venituri din închirieri spațiu comercial, a dedus taxa pe valoare adăugată, în sumă de lei, încălcând prevederile art.147, alin.(4) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, au constatat că **SC SRL** facturează cu taxa pe valoare adăugată serviciile de închiriere imobil, încălcând prevederile art.141, alin (2), lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil pentru anul 2006 și prevederile art.141, alin (2), lit. e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil pentru anul 2007. Totodată, organele de inspecție fiscală precizează că, societatea nu a optat pentru taxarea operațiunilor din închirierea de bunuri imobile, conform art.141, alin (3) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a pct.40 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, organele de inspecție fiscală au considerat că suma de lei reprezintă sumă stabilită suplimentar în contul taxei pe valoare adăugată, considerând că anularea TVA colectată fără emiterea de facturi fiscale de corecție, numai prin simpla notă contabilă, constituie abatere de la prevederile legale, fiind efectuată fără a avea la bază un document justificativ.

Pentru neachitarea la termen a sumei de lei au fost calculate majorări de întârziere, pentru perioada 25.01.2008 – 06.03.2008, în sumă de lei, conform O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare și suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată suplimentară și rămasă de plată.

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P., prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța pe fond în condițiile în care contestația nu este motivată.

În fapt, verificarea s-a efectuat în baza decontului de taxa pe valoare adăugată cu opțiune de rambursare, depus și înregistrat la Administrația Finanțelor Publice sub nr. și a adresei nr., pentru rambursarea soldului sumei negative a a taxei pe valoare adăugată la data de 31.12.2007, în sumă de lei.

Perioada supusă inspecției fiscale este 01.03.2006 – 31.12.2007.

Urmare a verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că taxa pe valoare adăugată colectă, declarată în perioada 01.03.2006 – 30.09.2007, provine din facturarea eronată cu taxa pe valoare adăugată a serviciilor de închiriere imobil, iar suma negativă de TVA solicitată la rambursare, respectiv de lei, provine din stornarea în luna decembrie 2007 a sumei de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată colectă eronat, în perioada 01.03.2006 – 31.12.2007 pentru activitatea de închiriere imobil.

Totodată s-a constatat că taxa pe valoare adăugată solicitată la 31.12.2007, respectiv lei este diferită de suma din „fișa sintetică pe plătitor”, respectiv lei. Această diferență provine din preluarea eronată prin decontul de TVA aferent trim. IV 2007 a soldului de plată din perioada precedentă la nivelul sumei de lei și nu la nivelul sumei de lei. Astfel, suma solicitată la rambursat este mai mică cu suma de lei, față de suma corectă, ce se regăsește în fișa sintetică pe plătitor.

Organele de inspecție fiscală, în urma verificării au constatat că, societatea, de la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoare adăugată realizează doar operațiuni scutite de taxa pe valoare adăugată din închiriere de imobil.

Totodată, s-a mai constatat că, contestatoarea facturează cu taxa pe valoare adăugată serviciile de închiriere de imobil, încălcând astfel prevederile art.141, alin. (2), lit.k) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil pentru anul 2006 și prevederile art.141, alin (2), lit.e) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare aplicabil pentru anul 2007, deși contestatoarea nu a optat pentru taxarea operațiunilor de închiriere de bunuri imobile, conform prevederilor art.141, alin.(3) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În luna decembrie 2007, **SC SRL** a stornat taxa pe valoare adăugată colectată în perioada 01.03.2006 – 31.12.2007, în sumă de lei, prin notă contabilă fără a emite facturi de stornare, potrivit prevederilor art.159, alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat că sumă de lei, anulată prin simpla notă contabilă, fără emiterea de facturi fiscale de corecție, reprezintă sumă stabilită suplimentar în contul taxei pe valoare adăugată.

În ceea ce privește taxa pe valoare adăugată deductibilă, deși realizează venituri din închirierea de imobil, contestatoarea a dedus integral TVA în sumă de lei aferentă achizițiilor de servicii de proiectare, încălcând prevederile art.147, alin. (4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, art.206 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, prevede :

*"Forma și conținutul contestației :
Contestația se formulează în scris și va cuprinde
[...]*

**c) motivele de fapt și de drept;
d) dovezile pe care se întemeiază;"**

De asemenea, Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată prevede la:

pct. 2.4

"Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv".

pct.12.1

"Contestația poate fi respinsă ca :

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]"

Având în vedere cele de mai sus, faptul că societatea nu aduce nici un argument cu privire la suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare și la suma de reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată, urmează a se respinge contestația ca nemotivată pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar.

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au calculat în mod corect cuantumul majorărilor de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar.

În fapt, în luna decembrie 2007, contestatoarea a stornat taxa pe valoare adăugată colectată aferentă perioadei 01.03.2006 – 31.12.2007, în sumă de lei, prin notă contabilă, fără a emite facturi de stornare, potrivit prevederilor art.159, alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea a dedus eronat taxa pe valoare adăugată în sumă de lei aferentă achizițiilor de servicii de proiectare, pentru perioada 01.03.2006 -31.12.2007, deși a realizat în perioada respectivă doar operațiuni scutite de taxa pe valoare adăugată.

Pentru neachitarea la termen a taxei pe valoare adăugată, în sumă de lei, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de lei.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

Art.119

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”.

Art.120

“(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.

Art.122, alin. (2)

“ În cazul în care în urma exercitării controlului sau analizării cererii de compensare s-a stabilit ca suma ce urmează a se compensa este mai mică decât suma cuprinsă în cererea de compensare, majorările de întârziere se recalculează pentru diferența ramasă de la data înregistrării cererii de compensare”.

În speță, se reține că, organele de inspecție fiscală, la soluționarea “decontului de taxa pe valoare adăugată cu sume negative cu opțiuni de rambursare” la data de 31.12.2007, în sumă de, depus în data de 24.01.2008, din TVA-ul stabilit suplimentar de plată, în sumă de lei, au respins la rambursare suma solicitată, respectiv și au stabilit un TVA suplimentar și rămas de plată în sumă de lei, calculând majorări de întârziere în sumă de lei.

Luând în considerare prevederile legale citate și având în vedere cele menționate mai sus, organele de inspecție fiscală **au calculat eronat majorările de întârziere în sumă de lei**, pentru perioada 25.01.2008 – 06.03.2008, la nivelul sumei de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar (a lei x 41 zile x 0,10% = lei).

Mai mult decât atât, în cuprinsul Referatului cu propuneri de soluționare, organele de inspecție fiscală, recalculează majorările de întârziere, pentru perioada 25.01.2008 – 06.03.2008 precizând că , ”în condițiile în care organele de control au stabilit că suma solicitată spre rambursare (lei) este mai mică decât suma respinsă la rambursare ca urmare a deducerii eronate (lei) și suma stabilită suplimentar ca urmare a deficiențelor privind colectarea (lei), calculul majorărilor de întârziere se efectuează asupra sumei de lei (). În aceste condiții, societatea datorează majorări de întârziere în sumă de lei, calculate după cum urmează: a lei x 41 zile x 0,10 % = lei”.

În consecință, în mod eronat organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr., au calculat majorari de întârziere în sumă de lei aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar în sumă de lei.

Având în vedere cele de mai sus, se admite parțial contestația pentru suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar și se respinge contestația, ca neântemeiată pentru suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată.

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.206, art.119, art.120, art.122, alin. (2) și art.216, alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

1. Respingerea, ca nemotivată, a contestației formulată de **SC SRL** pentru suma de: lei taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare și lei taxa pe valoare adăugată suplimentară și rămasă de plată.

2. Admiterea parțială a contestației pentru suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar și respingerea contestației, ca neântemeiată pentru suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată.